

Председник САД Доналд Трамп је 25. августа 2017. године издао извршну наредбу (executive order) 13808, којом се намећу широке економске санкције Венецуели. Санкције су многи посматрачи описали као инструмент притиска на венецуеланску владу. У то време притисак је описан као неопходан да би се охрабрила влада Венецуеле да поштује људска права. Међутим, претње самог председника Трампа војном акцијом указују да је стварни циљ америчке администрације промена режима у Венецуели.

Санкције из 2017. године

У августу 2017. године, економија Венецуеле је већ била у рецесији више од три године. Распоживе процене су да се реални БДП Венецуеле смањило за 24,3% од 2014. до 2016. године, а инфлација потрошачких цена у периоду од јануара до августа 2017. вероватно је била негде између 758 и 1350 одсто годишње.

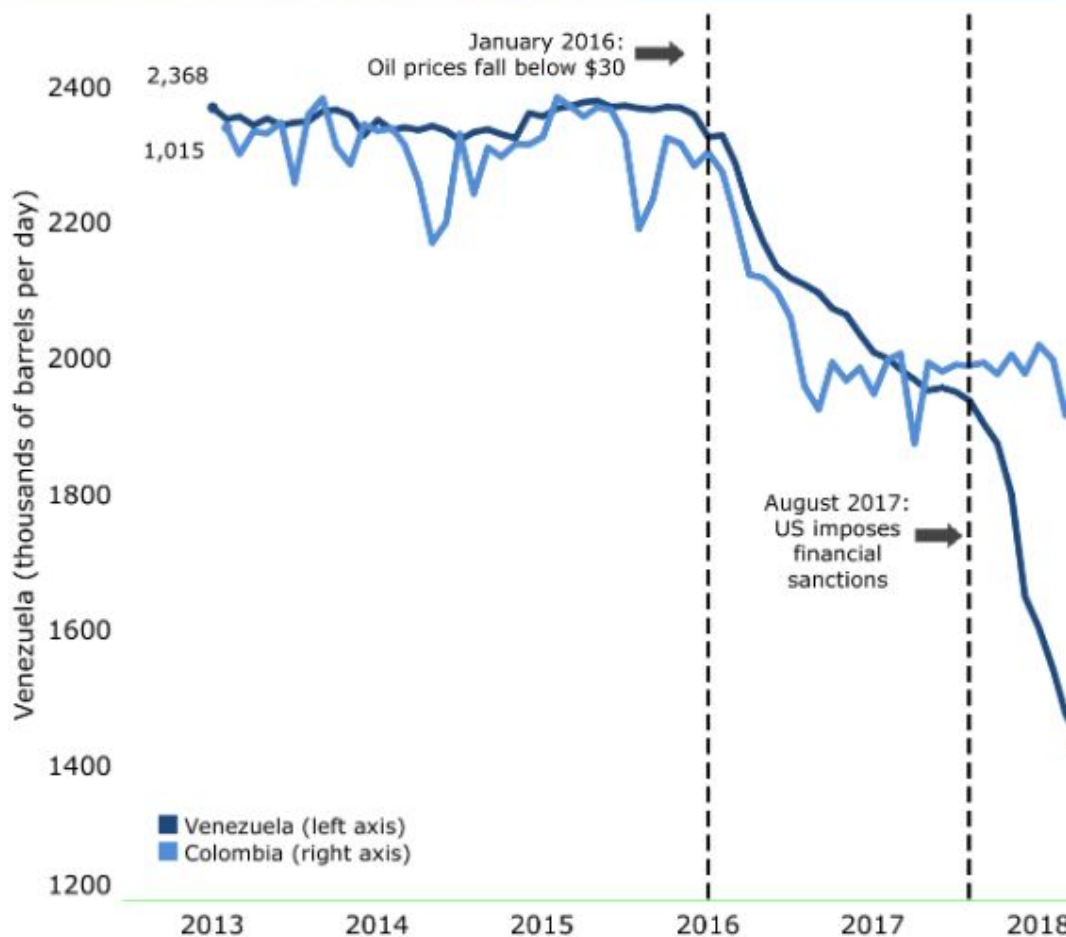
Санкције из августа 2017. забраниле су венецуеланској влади да се задужује на америчким финансијским тржиштима. То је онемогућило Влади да реструктурира свој спољњи дуг, јер свако реструктурирање дуга захтева издавање нових обвезница у замену за постојећи дуг. Тако су ове санкције спречиле економију да се опорави од дубоке рецесије која је већ узела велики данак код становништва.

Економске санкције као колективна казна - Случај Венецуеле

Пише: Марк Вајсброт, Џефри Сакс
недеља, 07 јул 2019 02:17

Ове санкције су нарочито негативно утицале на производњу нафте у Венецуели. Доња слика приказује производњу нафте у Венецуели и Колумбији, у хиљадама барела дневно, од 2013-18. Производња у обе земље опала је отприлике истом брзином од почетка 2016. године, након наглог пада цена нафте. Али након извршне наредбе из августа 2017., производња венецуеланске нафте се срушила, опала је за три пута већу стопу у односу на претходних двадесет месеци. Тако је годишња производња нафте пала за 30,1% у 2018. години, у поређењу са 11,5% у 2017. години. Ова разлика у стопи пада подразумева губитак од око 8,4 милијарде долара. То се могло очекивати од губитка кредита и стога способности да се покрију одржавање и операције, и да се изврше нове инвестиције потребне за одржавање нивоа производње. Ово убрзање стопе пада производње нафте значило би додатан губитак прихода у износу од 6 милијарди долара у наредних годину дана.

Venezuela and Colombia Oil Production, 2013–18

Sources and note: OPEC (2019), OPEC Secondary Sources; US Energy Information Administration; data for Venezuela from Rodríguez (2018).

Важно је нагласити да готово сва девизна размена која је потребна за увоз лекова, хране, медицинске опреме, резервних делова и опреме потребне за производњу

електричне енергије, водоводне системе или транспорт, венецуеланска економија добија путем прихода владе од извоза нафте. Дакле, све санкције које умањују извоз, а самим тим и приход владе, тиме смањују увоз ових битних и, у многим случајевима, животно спасоносних добара.

Губитак толиких милијарди долара девизних и владиних прихода био је врло вероватно главни шок који је гурнуо економију од високе инфлације, када су уведене санкције из августа 2017. године, у хиперинфлацију која је уследила. У историји хиперинфлација уобичајено је да су оне изазване великим спољашњим шоком за државне приходе и платни биланс, као што се догодило Венецуели након спровођења ових санкција.

Санкције из 2019. године

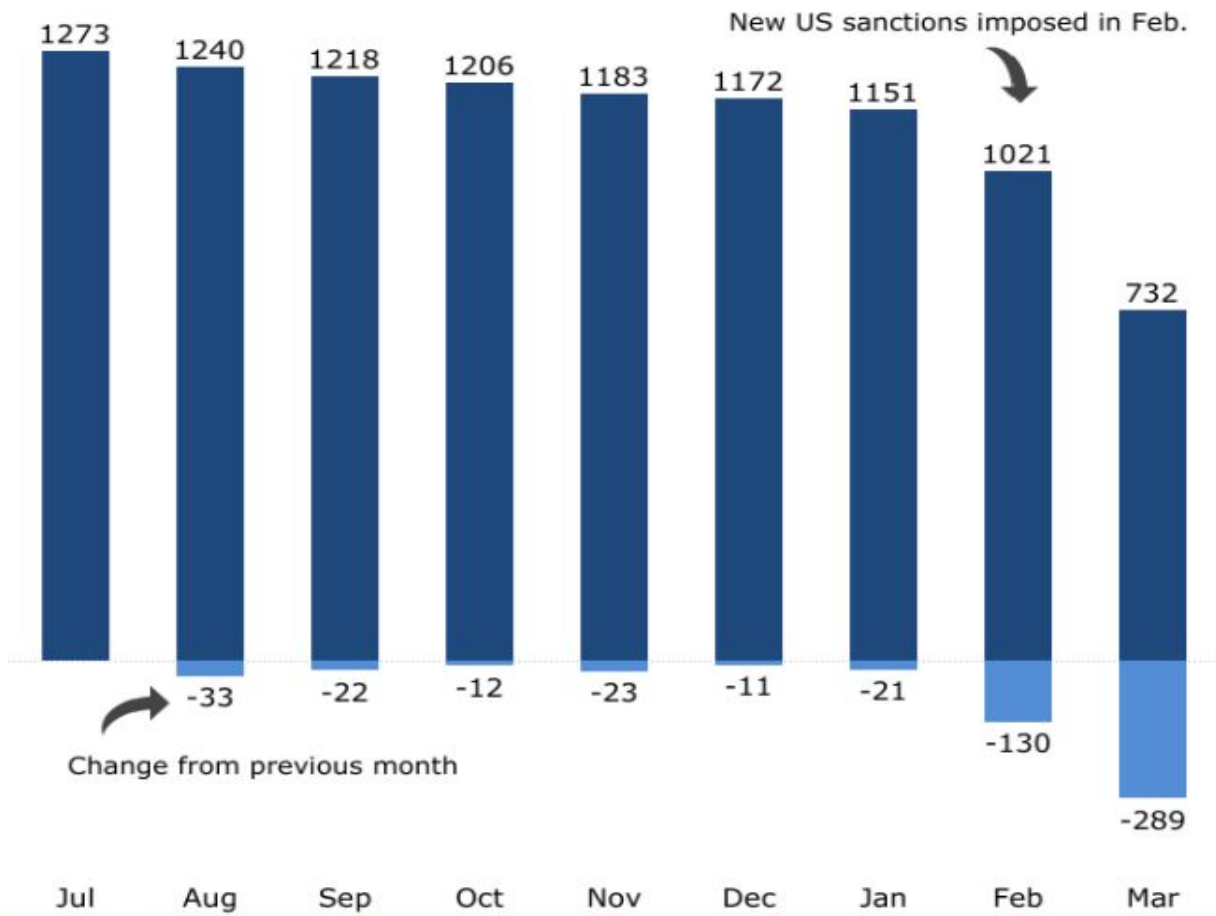
Низ нових извршних наредби почео је 28. јануара 2019. године, након признања Хуана Гваидоа за "привременог председника" Венецуеле од стране Трампове администрације и савезника.

Најнепосреднији ефекат јануарских санкција био је да се одсече Венецуела са свог највећег тржишта нафте, САД-а, које је купило 35,6 одсто венецуеланског извоза нафте у 2018, или око 586.000 барела дневно у просеку. У недељи 15. марта, амерички увоз венецуеланске нафте по први пут је пао на нулу, и остао су на нули још две недеље пре него што је дошло до извесног опоравка. Као резултат ових и других утицаја, производња нафте у Венецуели опала је за 130.000 барела дневно од јануара до фебруара. У протеклих шест месеци опадала је у просеку за 20.500 барела дневно. Овај пад, ако се одржи током следеће године, смањио би још 6,8 милијарди долара од расположивих девизних зарада Венецуеле. То је око 21 процента прихода од извоза од 2018. године. Међутим, предвиђа се да ће приходи од извоза нафте у 2019. години пасти за катаклизмичних и без преседана 67.2% у односу на 2018. годину, као резултат утицаја строжих санкција.

Економске санкције као колективна казна - Случај Венецуеле

Пише: Марк Вајсброт, Џефри Сакс
недеља, 07 јул 2019 02:17

Venezuela's Oil Production Fell by 289,000 Barrels per Day in March, the Second Month Impacted by New US Sanctions

Source: OPEC (2019), OPEC Secondary Sources.

Економске санкције као колективна казна - Случај Венецуеле

Пише: Марк Вајсброт, Џефри Сакс
недеља, 07 јул 2019 02:17

Економске санкције као колективна казна - Случај Венецуеле

Пише: Марк Вајсброт, Џефри Сакс
недеља, 07 јул 2019 02:17

Економске санкције као колективна казна - Случај Венецуеле

Пише: Марк Вајсброт, Џефри Сакс
недеља, 07 јул 2019 02:17

Економске санкције као колективна казна - Случај Венецуеле

Пише: Марк Вајсброт, Џефри Сакс
недеља, 07 јул 2019 02:17

Економске санкције као колективна казна - Случај Венецуеле

Пише: Марк Вајсброт, Џефри Сакс
недеља, 07 јул 2019 02:17

Економске санкције као колективна казна - Случај Венецуеле

Пише: Марк Вајсброт, Џефри Сакс
недеља, 07 јул 2019 02:17

<https://www.oxfordreference.com/abstract/10.1093/oxfordhb/9780190264541.013.0001>